

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

CHATTBEL

JAARGANG: 20
NUMMER: 34
NOVEMBER : 2018

Distributie:
Willem Barentszstraat 11, 3814 TX Amersfoort

VOORWOORD

Droog, warm en zonnig. Dat waren de ingrediënten van het seizoen 2018. Onstuimig was het ook, vooral op 5 juli. Le Chat ontsnapt aan natuurgeweld. De Chattebel weet er meer van..

Omdat onze Canon-camera zoek is geraakt zijn er helaas geen foto-indrukken van de ALV. Wel is er nieuws plus beelden van de sportieve dagen tijdens de ALV-week. Jan Heins en Max Delmaar doen verslag. Aan het verhaal van Marga en Hervé Leenheer zit een luchtje! Gijs van Rijswijk en Karen Hazendonk blikken terug. Angela Schrauwers prijst de trimbaan aan. Nieuwe eigenaren komen aan het woord. Wat is het geheim van het verdwenen huis? Jan Gerritse geeft het antwoord. De rubriek "Goed om te weten" bevat een aantal interessante nieuwtjes. De foto-zoek-autorally was weer de topper van september en dan zijn we nu alweer aan het einde van dit jaar. Anke Roskam heeft de oliebollen al weer (bijna) gebakken.

Het nieuws dat wij stoppen met de redactie van dit blad zoemde al rond. Het ASL-bestuur spreekt van "het einde van een tijdperk"; wijzelf nemen de afgelopen 12 $\frac{1}{2}$ jaar onder de loep. Charles Aznavour mag afsluiten met *C'est fini*. Het is voorbij.

Maar we beginnen met de grote afwezige van de ALV: Lona Huisman. Ze staat twee keer in de belangstelling.

Veel plezier met deze boordevolle laatste Chattebel van 80 pag.!

Josette en Peter Kerklingh, redactie

LINTJE VOOR LONA

Ze had zich keurig afgemeld voor de ALV, Lona Huisman. De reden voor haar afwezigheid werd al snel duidelijk. Lona kreeg in haar woonplaats Zwijndrecht een lintje opgespeld. Ze werd Lid in de Orde van Oranje -Nassau.

Uit de gemeentelijke berichten over haar benoeming komt het volgende naar voren:

1974 - 1982 Openbare Basisschool De Wentelwiek te Zwijndrecht; Lid van de oudercommissie. Perfecte organisatie van afscheidsavonden, sinterklaasfeesten en zomerfeesten.

1978 - 1987 VVD Zwijndrecht; Bestuurslid. Met veel toewijding en enthousiasme heeft Lona Huismans in deze periode voor de VVD tal van activiteiten verricht.

1980 - 1992 Vereniging Patiëntenberaad Zwijndrecht/Hendrik Ido Ambacht; Medeoprichter en bestuurslid. Vanaf 1980 is mevrouw 12 jaar actief geweest als bestuurslid in de Vereniging Patiëntenberaad Zwijndrecht en H.I. Ambacht. Ze was één van de medeoprichters van deze vereniging, die tot doel had de Zwijndrechtse patiënten een stem te geven in hun behandeling. Ze organiseerde contactavonden met huisartsen als sprekers en hielp medeburgers met hun problemen met het lokale zorgsysteem. Mevrouw was daarin het directe lijntje naar de huisartsen met wie zij een goede band had. De vereniging had indertijd ook bemoeienis met het beïnvloeden van de politiek om zo snel mogelijk een locatie voor het ziekenhuis in Zwijndrecht te krijgen (in 1989 geopend).

1984 - 1994 Hockey Club Derby, voorheen Oude Maas; Vrijwilliger

1987 - 1996 Gemeente Zwijndrecht; Raadslid. Portefeuille Welzijn.

1988 - 2017 Wijkplatform Walburg te Zwijndrecht; Vrijwilliger Verkeer en Veiligheid m.b.t. onveilige verkeerssituaties.

2008 - 2017 Zakkenrollerpreventieteam van de Politie te Zwijndrecht; Vrijwilliger.

Het is mooi om te constateren dat Village Le Chat zo'n toegewijd bestuurder/vrijwilliger in haar geledingen heeft.

Redactie, Josette en Peter.

DE TUINSLANG VAN LONA

Op een zonnige dag in juni loopt Lona Huisman door haar tuin. De planten staan er mooi bij. Maar er beweegt iets tussen het groen! Het lijkt wel een slang. Ze komt dichterbij en ja hoor, haar vermoeden klopt. Het is een slang en niet zo'n kleintje ook.

Als tuinman Dudu langskomt wijst Lona hem op haar onverwachte logé. Dudu herkent de slang als een geelgroene toornslang. Deze slang - de *hierophis viridifavus* - is 120 cm lang. Toornslangen kunnen wel 170 cm lang worden, zijn agressief (vooral in de paartijd), maar zijn ongevaarlijk voor mensen. Een beet veroorzaakt slechts oppervlakkige verwondingen.

"Moet ik hem doodmaken ?", vraagt Dudu aan Lona. Maar Lona blijkt over een diervriendelijk karakter te beschikken en besluit het dier te laten liggen waar hij ligt. "Elke dag ga ik wel even kijken en ja hoor, hij ligt er nog steeds", meldt ze na vijf dagen.

Toornslangen leven in droge dichtbegroeide gebieden, vooral in Frankrijk en Italië. Het zijn goede klimmers die bij gevaar met veel lawaai wegvlugten. Het voedsel bestaat voornamelijk uit kleine zoogdieren zoals knaagdieren, maar ook hagedissen worden gegeten. Dat laatste wordt door Lona bevestigd, want het valt haar op dat de altijd aanwezige hagedissen dit voorjaar in geen velden of wegen te bekennen zijn.

En zo heeft Lona haar eigen tuinslang, een cadeautje van moeder natuur.

Redactie, Peter.

GOLFWEDSTRIJD EIGENAREN VILLAGE LE CHAT WOENSDAG 2 MEI 2018

Een dag of drie voor deze wedstrijd en dus twee dagen voor de ALV, arriveerden Edith en ik op Village Le Chat. We hadden echt een Hollands weertje meegenomen. Regen en niet warmer dan 11 graden. Brrrr. Geen echt uitnodigend weer om zelfs maar te denken aan de altijd gezellige golfwedstrijd met en tegen de eigenaren van Le Chat.

Ook in de dagen daarna bleef het weer zeer slecht. Je zou er chagrijnig van worden. Als ik dan toch naar buiten moest en op het park mede-eigenaren tegen kwam, viel het mij op dat ook anderen erg zorgelijk keken.

Van dit hondenweer word je ook niet vrolijk maar het zou natuurlijk ook met de aanstaande ALV te maken kunnen hebben. Daar zouden we best wel eens belangrijke beslissingen te horen kunnen krijgen.

Op woensdag 2 mei, de day after en de dag van de golfwedstrijd, wat een verrassing. Een strak blauwe lucht met volop zon. Toeval bestaat niet.

Op naar de golfbaan en wat een drukte aldaar. En.... allemaal vrolijke en lachende gezichten. Wat een verschil met één dag daarvoor. In het clubhuis werden wij vanachter de wedstrijdtafel ontvangen door Gijs van Rijswijk en Jeanette Nieuwenhuizen die op haar beurt weer uiterst vakkundig werd geassisteerd door Luca en Jasper.

De wedstrijdkaarten werden uitgedeeld en na een korte uitleg van Jeanette en Gijs m.b.t. de spelvorm (een 3 Ball Scramble), gingen we met een interval van 10 minuten, om 10.00 uur met de eerste flight van start. Er hadden zich 27 deelnemers ingeschreven.

Ondergetekende was samen met Wilma Peters en good old Rob van Min ingedeeld in de laatste flight.

Zoals reeds vermeld waren de weersomstandigheden perfect en het moet gezegd worden de greenkeepers hadden de baan in prima conditie gebracht, keurig gemaaide fairway's en greens. Het beloofde mooie scores op te leveren. Ook in onze flight werd er gewoon goed gespeeld. Alleen het putten liep niet echt lekker.

Het putten van Rob leverde hem een mooie bijnaam op: BB-Rob, nee dat heeft niets te maken met die hele mooie Franse dame van weleer, maar veel meer met het feit dat Rob het presteerde om bij zeker 8 holes zijn bal binnen 2 cm van de hole te putten. Dus de naam "Bijna Birdie Rob" was geboren.

Om 17.00 uur was de prijsuitreiking. Dit vond plaats tijdens het afsluitende diner waar zich 37 gasten voor had opgegeven. De stemming onder de eigenaren was erg goed en de sfeer meer dan uitstekend.

Jeanette en Gijs hadden voor een volle prijzentafel gezorgd. Buiten een 1ste, 2de en 3de prijs was er ook een prijs voor de longest drive en een prijs voor the nearest to the pin.

The longest voor de dames werd gewonnen door Wendy Fok.

The longest voor de heren werd gewonnen door Fons Peters.

De 3de prijs was voor de flight Hilda van Min, Werner Hax en Fons Peters met een bruto score van 72 slagen, netto 64 slagen.

De 2de prijs was voor de flight van Ineke Bouwman, Charles Willems en Lucas Fok met een bruto score van 74 slagen doch met een aftrek van 11 uitkomende op netto 63 slagen.

Op de 1ste plaats eindigde de flight van Hans Bus, Wouter Fok en Raymond Serluppens met de zeer fraaie score van bruto 72 slagen en netto 62 slagen.

Zoals u begrijpt is de familie Fok zeer succesvol geweest en toog na afloop met vele prijzen huiswaarts.

Er bleven nog enkele prijzen over. Deze werden door middel van trekking van wedstrijdkarten verdeeld over de overige deelnemers.

Namens het bestuur hield Werner Hax nog een toespraak waarin hij Jeanette en Gijs bedankte voor de organisatie en ook alle deelnemers van de wedstrijd werden bedankt.

Ursila en Jeroen hadden een heerlijk en overvloedig driegangen menu bereid die iedereen zich goed liet smaken.

Kortom, na een aantal sombere dagen was dit een zeer geslaagde en mooie dag.

Beslist niet onvermeld mag blijven dat we tijdens het lopen van de ronde perfect verzorgd werden door Jeanette en haar secondanten Luca en Jasper, die ons voorzagen van water, limonade en zelfs een Pinot en natuurlijk voor de energie Snickers en Marsen. Deze geste werd door alle deelnemers erg gewaardeerd.

SAMEN WANDELEN, ALTIJD LEUK

Net als vorige jaren was ook dit jaar de wandeling tijdens de ALV week een vast onderdeel van het sportprogramma. Na het golftoernooi en jeu de boules was dit het derde onderdeel van de sportieve week.

Onder een zonnige hemel vertrokken tientallen eigenaren, al dan niet vergezeld van jongere familieleden, voor een tocht van 8 kilometer. Ineke Bouman en Niek van Nieuwenhuijzen tekenden voor de organisatie, gesteund door hun echtgenoten. Zo hield Albert Bouman de schaapjes bijeen en zorgde Jeannet van Nieuwenhuijzen voor drankjes en koek onderweg.

Het is verrassend te ontdekken dat de nabije omgeving van ons park voor velen nog onbekend is. Deze wandeling was ongetwijfeld bedoeld als een uitnodiging om vaker de wandelschoenen uit de kast te halen.

Dit advies was zeker van toepassing op Koos Krokké. De zool van zijn linkerschoen liet vanwege uitdroging los. Met een stevig touw kon hij de tocht uitlopen.

Moraal van dit verhaal, blijf in beweging, geniet van de natuur en onderhoud al lopend contacten met andere eigenaren.

JEU DE BOULES/PÉTANGUE WEDEROM GESLAAGD

Voor de derde keer in successie werd dit toernooi gehouden. Net als vorig jaar begonnen we rond tien uur. De zon liet het afweten, die kwam pas moeizaam rond 12 uur te voorschijn.

Totaal 10 teams (met elk 4 deelnemers) waren er samengesteld door de organisatie en dus weer iets meer deelnemers dan vorig jaar. Het ervaringsgehalte bleek hoog, bijna iedereen speelt eenmaal per jaar het spelletje!

Het was even wennen aan de puntentelling maar eenmaal begrepen, liepen de spelletjes vlot door. Ik schat dat we met z'n allen 40 spelletjes hebben gespeeld en dat we rond half twee klaar waren. Dat is een hele prestatie gezien het wikken, wegen, meten, andermans ballen meenemen en

vooral overleggen. Het was heel gezellig en je leert er weer nieuwe bewoners (her)kennen.

De winnaars van dit jaar zijn Fons, Wilma, Max en de winnaar van 2017 Martin Rijbroek. De bokaal is bij Fons en Wilma Peters op de schoorsteenmantel te bezichtigen!!

Met dank aan de wedstrijdleader Clemens van Gemert en de charmante gangmaakster Marie-Louise Rodriquez, die de mooie prijzen heeft samengesteld. Overigens kan haar man Stephan echt goed boulen! Tot volgend jaar!!

Max Delmaar

DE BOKAAL

Marie-Louise Rodriquez vulde de tekst nog wat aan:

Het was best nog wat fris in de ochtend bij de indeling van de poules, maar eenmaal aan de gang, bleek de menselijke warmte het snel te winnen. Het werd een aangenaam toernooi met een leuk niveau.

De toekomst van het toernooi lijkt gegarandeerd gezien het aantal jonge deelnemers. De kleinzonen van Clemens en Tineke van Gemert waren weer van de partij evenals andere jeugdige spelers. Ook de dames waren goed vertegenwoordigd.

De prijsuitreiking vond in de volle zon plaats. En het werd steeds gezelliger onder de deelnemers!!!!

Hartelijk dank voor uw deelname en à l'année prochaine.

AFSCHEID VAN EVELINE

Half september heeft Daniel, onze technische klusjesman, helaas veel te vroeg afscheid moeten nemen van zijn vrouw Eveline, die lange tijd ziek was.

Veel van jullie kennen Daniel en Eveline goed, en misschien willen jullie Daniel een kaartje sturen. Dit kan gewoon via het adres van de receptie (250 avenue du Chat - Village Le Chat - 16220 Ecuras), wij zorgen er dan voor dat hij de post krijgt. Daniel is ondertussen weer volop aan het werk op het park.

Karen

GELUK BIJ EEN ONGELUK

Na een periode van afwezigheid - we waren hier het laatst in augustus 2017 - dachten we weer lekker vakantie te gaan vieren op Le Chat. We kwamen aan op zaterdag 19 mei en boven verwachting viel de vochtigheid binnen in het huisje erg mee.

Het was pinksterweekend en nadat we ons hadden geïnstalleerd, zijn we maandagochtend even naar de bric-a-brac gegaan bij Vouthon. We kwamen daar Rob en Everdien Kuiper tegen, die ook lekker aan het rondwandelen waren op het veldje met gebruikelijke hebbedingen. Omdat het een kleine markt was waren we alweer tijdig terug op Le Chat.

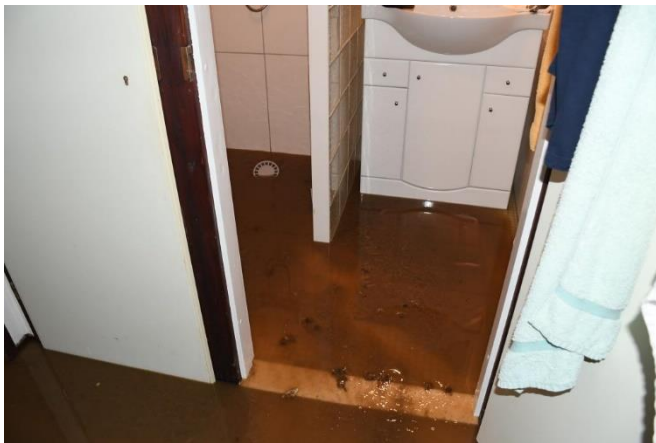
Nadat we wat rustig hadden gezeten, werd het buiten donker, alsof het avond was, en op een gegeven moment kwam er een nogal stevige regen- en onweersbui als een gordijn te voorschijn, terwijl wij door het keukenraam naar buiten keken.

Het was onvoorstelbaar hard en hevig, maar ja, daar waren we wel aan gewend. Het komt wel vaker voor dat het weer onvoorspelbaar

is en rare taferelen op Le Chat veroorzaakt, zoals de bekende stormen in het verleden.

Dit keer namen we er eigenlijk niet zoveel notitie van totdat we een raar geluid in de badkamer hoorden, een soort geborrel en blub geluid. Toen ik een kijkje ging nemen zag ik dat het serieus niet pluis was. Ik zag eerst langzaam en daarna steeds sneller een stroom rioolwater vanuit het doucheputje omhoog komen.

We besloten Gijs, de beheerder, te informeren dat het mis was, ook de brandweer gebeld. Dat zouden we thuis ook doen als de kelder vol water gelopen zou zijn. En gelukkig duurde het niet al te lang voordat de brandweer, Gijs en de Saur (door Gijs opgeroepen), er waren. Ook de burens kwamen aangesneld om te kijken wat er mis was en of ze konden helpen. In korte tijd hebben we de bedden en kleine spullen in de schuur kunnen zetten, zodat deze gered waren. Van andere grotere spullen moesten we afwachten hoe die het water zouden doorstaan.

De brandweer ging meteen aan de slag met behulp van een aggregaat, de stroom was er vanwege de veiligheid afgehaald. Met een waterzuiger en enkele trekkers werd begonnen met het vegen en afzuigen van het overvloedige water. We waren heel blij met deze hulp, dit hadden wij zelf niet kunnen behappen.

Door de stank die was ontstaan door het rioolwater konden en mochten wij de dagen erna niet in ons eigen huisje slapen. Het was echt niet te harden. We kregen spontaan een slaapplek aangeboden, maar hadden inmiddels gebeld met Paul & Marijke, die naast ons huisje 21 hebben. Hier konden we de verdere vakantie doorbrengen en ons huisje in de gaten houden, vooral luchten en de expert van de verzekering ontvangen. Deze expert kwam na tussenkomst van de verzekering pas eind van de week, hoewel ons beloofd was dat dit snel zou plaatsvinden. Het wachten was vervelend, we konden helemaal niets, alles moest in dezelfde

staat blijven om te kunnen laten zien wat er allemaal mis was. Zo ook de parketvloeren in de slaapkamers die doordrenkt waren, opgezwollen en stonken. De vloeren mochten er in eerste instantie niet uitgehaald worden.

Nadat de expert was geweest mochten we eindelijk het parket eruit halen en werd door de expert een professionele schoonmaakdienst vanuit Poitiers geregeld. Deze kwam , 2 man sterk, na het weekend om alles grondig te desinfecteren en echt heel goed schoon te maken. Het verloren parket en wat kleine spullen namen ze na de schoonmaak mee, andere zaken moesten voor verder onderzoek en meetings met verzekering, expert, parkbeheer en de Saur blijven staan. Een droogapparaat werd in het huisje gezet om het vochtigheidsgehalte naar beneden te krijgen. De droger bleef uiteindelijk bijna 2 maanden aan.

Natuurlijk moest de oorzaak van deze schade worden achterhaald. De Saur meldde dat er een verstopping was aan de Rue du Bois van het hoofdriool. Omdat wij het laatste lager gelegen huis zijn, hadden wij de pech dat dit ongeluk door de hevige regenval in combinatie met verstopping bij ons plaats heeft gevonden. In al

die jaren van het bestaan van het park is nog nooit wateroverlast, veroorzaakt door rioolproblemen, voorgekomen.

De 2e week van ons verblijf werd nog een test gedaan om te zien of er hemelwaterafvoeren van de huizen aan de Rue du Bois rechtstreeks aangesloten zaten op het riool, maar dat was niet het geval.

In onze laatste "vakantie"week besloten we dat parket wellicht in de toekomst niet meer veilig zou zijn, mocht er nog een keer zoiets gebeuren. Dus hebben we nog voor ons vertrek tegels gekocht en aan Pascal (aannemer, red.) een offerte gevraagd om deze te plaatsen, zodat we in de zomer weer gebruik zouden kunnen maken van de slaapkamers in ons huisje.

Na onze vakantie, toen we alweer in Nederland waren, volgden nog zeker 3 meetings om vast te stellen wat deze schade had veroorzaakt. Uiteindelijk was toch de verstopping van het hoofdriool de oorzaak. Periodiek wordt wel onderhoud gedaan, maar omdat de planning ca. 2 weken na onze affaire zou plaatsvinden, kwam dit jammerlijk te laat voor ons.

Het was zo gezegd een GELUK bij een ONGELUK dat wij aanwezig waren tijdens deze enorme regen-en onweersbui. Stel je voor dat we er niet waren geweest, dan hadden we het huisje wellicht kunnen slopen.

De zomer volgde en in augustus had Pascal de slaapkamers netjes getegeld, de bedden konden teruggezet worden, herstelwerkzaamheden gedaan. We konden weer als vanouds vakantie vieren.

Van de verzekering hadden wij nog steeds geen bericht ontvangen, (wel van de expert), dus gingen wij maar eens verhaal halen waarom dit maanden moest duren. We hadden toch onkosten door

dit gebeuren. En ja, waarom het zo lang had geduurd werd al snel duidelijk.

Nadat wij aan het begin van deze zomervakantie door St. Sornin en omgeving waren gereden, zagen we dat de daken met zeilen en autobanden waren afgedekt. Hier had een nieuwe storm huis gehouden en door het enorme aantal dossiers was ons kleine dossiertje in de vergetelheid geraakt. De employee van de assurance zou er meteen werk van maken en ja hoor, ze hield woord. In de tweede week van onze zomervakantie hadden wij de vergoeding van de verzekering op onze rekening gestort. Wij zijn nog even teruggegaan om mevrouw te bedanken. Ze reageerde ietwat vreemd, maar kon het toch wel waarderen.

We zijn blij met al de hulp die we hebben gekregen, maar hopen dit nooit weer mee te maken.

Hervé en Marga Leenheer, Rue du Bois 20

LE CHAT ONTSNAPT AAN NATUURGEWELD

Het is begin juli. Voor 5 juli wordt er erg slecht weer voorspeld voor onze regio. Maar dat het zó slecht werd had men niet aan zien komen.

Tussen 16.00 en 17.00 uur lijkt het wel oorlog rond St. Sornin en Vilhonneur, plaatsen die niet meer dan 15 kilometer van ons park liggen. Windstoten van 100 km. per uur, zware onweersbuien en hagelstenen zo groot als tennisballen. Bewoners ervaren het geweld als een bombardement, doodeng. In een uur tijd worden honderden daken van huizen en schuren compleet verwoest.

Gelukkig zijn er geen persoonlijke ongelukken voorgevallen. Maar veel huizen zijn onbewoonbaar en de bewoners zoeken onderdak bij familie of.....in een huis op Le Chat.

Geparkeerde auto's zijn zwaar beschadigd. Velen zelfs total loss.

Ons park is geheel bespaard gebleven van dit natuurgeweld. Maar stel je toch eens voor wat dat voor ons vakantiepark voor gevolgen zou hebben wanneer die bui boven onze daken was losgebroken. Het is het begin van het hoogseizoen..... grote ravage die niet meer te herstellen is voor de vakantiegangers, die hier normaal gesproken vol verwachting aankomen. Iedereen moet afgebeeld worden.

Afgezien van de materiele schade vallen er heel veel vakanties dus letterlijk in het water. Dus niet alleen heel vervelend voor ons, eigenaren, maar ook voor onze gasten die wij hier zo graag ontvangen.

Laten we hopen dat dit scenario ons in de toekomst bespaard zal blijven.

Direct na de natuurramp worden alle aannemers uit de regio gevorderd voor herstelwerkzaamheden. Bestaande projecten moeten blijven liggen. Het herstel van de honderden daken heeft prioriteit.

Het gaat nog maanden duren voordat alle daken (en interieurs) en auto's hersteld zijn.

Als we de uitbaatster van de pizzeria uit St. Sornin begin september spreken heeft ze het over een catastrofe. Ze vindt het bizar hoe lang de herstelwerkzaamheden zullen gaan duren. Men hoopt op enkele maanden, maar de realiteit zal zijn dat het een vol jaar zal kosten voordat alle daken hersteld zijn.

Ook de wijngaarden hebben het niet overleefd. In oktober zijn er dus geen wijnfeesten in St Sornin, want er valt niets te vieren.....

Josette Kerklingh

TERUGBLIK VAN GIJS

Dit jaar is het volgende gerealiseerd, alles in overleg met en na goedkeuring van bestuurslid Niek van Nieuwenhuijzen.

Gerealiseerd:

- Plaatsen van een basketbalbasket bij de tafeltennistafels

- Greppels gedicht Rue des Forsythias.
- Aanleg van Chemin d'Avonture. Dit is het pad dat begint bij het afvalpunt en via het Mikadobos uitkomt op het grote veld tussen Rue de Magnolias en Rue de Forsythias.
- Aanleg van een trimbaan met 10 toestellen. Dit was een inspannende klus bij temperaturen van 35 - 38 graden !
- Nieuwe parasols bij zwembad. Ze zijn verankerd in de grond.
- Om de baden ook toegankelijk te maken voor rolstoelen is een opklapbare brug aangekocht, zodat rolstoelen gemakkelijk de voetenbaden kunnen passeren.
- Platform gemaakt bij het strandje voor picknicktafels en parasols.

Het is altijd de bedoeling geweest om meer mensen naar het strandje te 'lokken'. Zwemmen in het meer is al aantrekkelijker gemaakt met de komst van de glijbaan in het meer. Jongeren beleven hier veel plezier aan. Het grote zwembad wordt hierdoor ontlast.

Een aantal opmerkingen:

Door de grote droogte hebben we een paar problemen gehad met vissterfte in het bezinkmeer, het kleine meertje, ook wel lagune genoemd.

Rondom het grote zwembad zijn de parasols vastgezet en vernieuwd. Het ligt in de bedoeling dit ook bij het peuterzwembad te doen, maar daarvoor zal het bad aangepast moeten worden. De tegels laten los.

De waterkwaliteit in het meer is goed, afgezien van twee weken. Toen is verzocht na het zwemmen te douchen.

Door heftige weersomstandigheden in het voorjaar zijn er af en toe wat problemen geweest. Binnen een uur viel er 45 mm regen, waardoor ook een verstopping ontstond in het riool, met als gevolg, dat er vuil water is teruggestroomd in twee woningen. (Eén van de gedupeerden, fam. Leenheer schreef eerder hierover, red.). Verder is door onweer schade ontstaan aan de elektrische installatie van een pomphuis.

Tijdens het hoogseizoen is er nauwelijks geluidsoverlast geweest.

Er gebeurt altijd wel wat, maar er zijn geen eigendommen van de ASL vernield.

Wel is meerdere malen bijstand verleend aan eigenaren of huurders, die in de problemen zijn geraakt door ziekte of ongeval. Uiteraard staan we dan paraat om te doen wat er in dat geval moet gebeuren!

Over de sluiting van het zwembad bestaat er onder eigenaren onduidelijkheid. Ik moet aan het begin van het jaar aan de autoriteiten opgeven wanneer het bad opengaat en wanneer het sluit. Pas in mei, tijdens de ALV, wordt besloten dat het zwembad open blijft tot en met de herfstvakantie. Ja, dat is duidelijk later dan door mij aanvankelijk opgegeven. Ook het aanbod van eigenaren om zelf het bad af te dekken is niet in orde. Het gaat namelijk niet alleen om het afdekken, maar er moet volgens protocollen ook omgegaan worden met chemische stoffen! Dit moet verantwoord gebeuren. Arjen Vogelzang en zijn vrouw zijn deskundig. Bij ongelukken draai ik als beheerder er voor op. Onder deze omstandigheden is ervoor gekozen om het zwembad op donderdag 25 oktober te sluiten, slechts 2 dagen voor het einde van de herfstvakantie, maar altijd nog 3 weken langer open dan vorig jaar. Ik hoop op uw begrip.

Nog te realiseren/te overwegen:

- Dichten greppels Rue des Magnolias

- Opknappen Impasse Rue du Bois

- Vervangen Elektra-pompen bij Ingang Oost; kapot door blikseminslag.
- Elektra van het zwembad vervangen ; dit is verouderd.
- Muren zwembad en tennisbaan verven
- Vloeren tennisbaan verven
- Losse tegels rondom het grote zwembad vastlijmen
- Afvoer voetenbad bij zwembad verbeteren
- Peuterzwembad opnieuw betegelen
- Parasols en ligstoelen peuterbad vernieuwen
- Beplanting rondom midgetgolf renoveren
- Kabelbaan (tyrolienne) aanleggen over het meer.
- Eén of meerdere zwemsteigers in het meer aanleggen. Het is de bedoeling om een steiger tussen de beide vloten aan te leggen. Het moet dienen als zwemsteiger. Er komt dus ook een trappetje. Zwemmen in het meer wordt hiermee nog aantrekkelijker.

Gijs van Rijswijk

KAREN ENTHOUSIAST OVER ANIMATIE

Chers propriétaires,

Wij kijken weer terug op een mooi seizoen. Het buitengewone mooie weer in juli en augustus heeft hier natuurlijk een grote rol in gespeeld ☺. De gasten waren erg te spreken over onze service gerichte receptie, de animatie en het eten in het restaurant. Het aantal gasten dat alweer geboekt heeft voor volgend jaar geeft natuurlijk ook aan hoe leuk het was!

De animatie was zeer geslaagd dit seizoen. Loïs, die nu voor de 3^e keer de gasten kwam vermaken, en Bastiaan hebben er een feestje voor jong en oud van gemaakt! Zo hebben we weer kidsclub, waterspelletjes, filmavonden, voetbalwedstrijden, speurtochten, kleurwedstrijden, stoepkrijten, zandkastelen bouwen,

zwembaddisco, een echte beachparty en griezelige spooktochten gehouden.

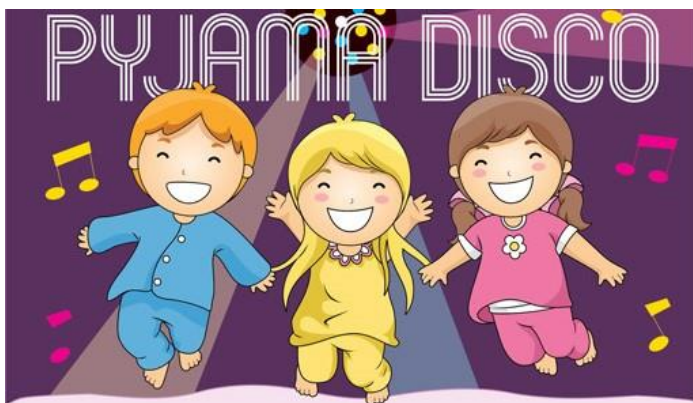
De sportievelingen onder ons hebben zich gewaagd op de nieuwe fitnessroute met bootcamp en zij hebben ook de Chemin d'Avonture kunnen ontdekken!

Ook waren de excursies buiten het park weer een groot succes met onder andere uitjes naar de oliemolen van Vouthon, kanoën, karten, prachtige wandelingen in de omgeving, overheerlijke chocolaatjes maken, ponyrijden en klimmen in de bomen bij Parc Aventure.

Kyra Kleur en Reizende Roy hebben het feestje compleet gemaakt met de gezellige bijna naar bed show en de pyjamadisco!

Wij hebben het super naar ons zin gehad en zijn vol enthousiasme voorbereidingen aan het treffen voor volgend jaar. We hebben zelfs al gehoord dat Kyra Kleur misschien toch nog een seizoen terugkomt 😊.

De foto's spreken voor zich.....

Karen Hazendonk

NIEUWE EIGENAREN

Sinds de vorige Chattebel van april zijn de volgende eigenaren op ons park gekomen:

Huis 92: Gerri en Herman Holter

Huis 120: Leon Zwijnenburg, Janine van Nieuwenhuijzen en Jasper

Huis 207: Cheryl Hartogh Heys en Rik Boeschoten

Zij stellen zich voor op de volgende pagina's.

Huis 65: Thoma Kroon-Baas. Het huis wordt nu door de derde generatie bewoond.

-0-0-0-0-0-0-0-

Een goede ontwikkeling is dat er ook steeds meer jonge gezinnen op Le Chat komen recreëren.

ER ZIT TOEKOMST IN LE CHAT

HUISJE 92

Hallo, wij zijn Gerri en Herman Holter. We zijn respectievelijk 67 en 66 jaar jong, komen oorspronkelijk uit Boekelo en Enschede en wonen sinds 1982 met veel plezier in Lelystad. We hebben een zoon, een dochter en vijf kleinkinderen.

Vier jaar geleden hebben we ons werk in het onderwijs en de wegenbouw vaarwel gezegd en genieten nu volop van onze vrije tijd.

Onze hobby's zijn watersport, caravannen en Frankrijk. Wij hebben onlangs tijdens onze vakantie onder aanmoediging van Niek en Jeannet van Nieuwenhuijzen het huisje 92 aan de Rue des Forsythias gekocht. Het leek ons leuk om op Le Chat een huisje te hebben omdat het zo'n mooi park is met goede voorzieningen. Bovendien kennen we de omgeving, daar we ruim twaalf jaar een huis hier in de buurt in Marillac le Franc hebben gehad, dat in 2017 verkocht is.

Het huisje 92 verkeerde in een verwaarloosde staat en tijdens ons eerste bezoek eind augustus zijn we onmiddellijk begonnen met het opschonen: ontruimen en schoonmaken van het interieur en het snoeien en afvoeren van de begroeiing op het terrein. Gelukkig hadden we de beschikking over de aanhanger van Niek en Jeannette en konden zodoende acht karren vol afvoeren naar de déchetterie en het groendepot.

Daarna hebben we de gehele buitenkant van het huisje geschilderd. Onze werkzaamheden werden door talrijke parkbewoners met goedkeuring beloond. Na een week konden we moe maar tevreden terug naar Nederland. Tijdens onze

afwezigheid hebben we nog vijf enorme acaciabomen laten omzagen zodat ook de voorkant van het huis weer zichtbaar is.

Nu zijn we begin oktober weer aangekomen en blijven vier weken om een start te maken met het verbouwen van het huis, te weten een bad- en slaapkamer in de uitbouw van ons 'tulpje'. Daarna is een terras met overkapping en een nieuwe keuken aan de beurt.

Verder tussendoor natuurlijk schilderen, nieuwe vloeren, tuinieren, een aantal ramen laten vervangen etc. Het kan dus nog even duren voordat alle klussen afgerond zijn. En uiteraard..... ondertussen ook genieten van het park, de mooie omgeving en de gezelligheid van de streek.

Met vriendelijke groeten,

Gerri en Herman Holter.

FIJN OM NU EIGENAAR TE ZIJN

Beste Chat- bewoners,

Graag willen wij ons even voorstellen, als de nieuwe eigenaren van 207: Cheryl Hartogh Heys en Rik Boeschoten.

We kennen Le Chat al heel lang. Hans Hartogh Heys (mijn vader) woonde hier vanaf de beginperiode, en ongeveer dertig jaar geleden kwamen we hier met onze kinderen vakantie vieren. Toen hadden we geen auto, en nu nog steeds niet. Hoe we dat deden en doen, vragen mensen ons wel eens. Vroeger liepen we veel en één keer in de vijf dagen moesten onze drie dochters mee. Strafkamp, noemden ze dat. Boodschappen deden we te voet, in Montbron of in Roussines waar toen nog een kleine, volgestouwde kruidenierswinkel was, waar echt alles werd verkocht. En op de terugweg was er aan de rechterzijde van de weg een leuk klein natuurzwembad, met één houten verkleedhok. Met het klimmen van de jaren liepen we wel heen naar Montbron, maar reden met de taxi terug.

En nu, dit jaar, gaat Rik met de fiets, en ik heen en weer met de taxi. En we rijden wel eens mee met vrienden en burens, daarvoor hartelijk dank! De wandeling naar Montbron door de natuur is trouwens schitterend.

We vinden het altijd fijn om in Frankrijk te zijn, en Le Chat is wel een erg mooie en rustige plek, zowel het park als de omgeving. We maken graag gebruik van het zwembad met zijn mooie uitzicht, hetzelfde uitzicht dat je natuurlijk hebt vanaf het terras van het restaurant, dat hopelijk een mooie toekomst tegemoet gaat.

We verheugen ons op een nadere kennismaking met jullie.

Cheryl en Rik.

WIJ ZIJN LEON, JANINE EN JASPER

Leuk idee om ons als nieuwe eigenaren voor te stellen in de Chattebel.

Wij zijn Leon Zwijnenburg en Janine van Nieuwenhuijzen uit Lelystad, wij zijn samen met onze zoon Jasper de nieuwe eigenaren van huisje 120 wat wellicht nog bekend is als FELIX. We hebben nog geen nieuwe passende naam bedacht, derhalve is het naambordje nu nog leeg.

Wij zijn al vaak op Le Chat geweest omdat huisje 126 (de naaste buren) van onze ouders/schoonouders is (Niek en Jeannet van Nieuwenhuijzen). Na een grondige verbouwing, met veel dank aan een hele handige vader/schoonvader, hebben wij afgelopen zomer een heerlijke vakantie gehad op onze nieuwe stek.

Wij houden erg van reizen, zijn in veel mooie landen en op bijzondere plekken geweest, maar ook vaak met veel plezier op Le Chat. We willen graag de komende jaren onze zomervakanties in ons eigen huisje op Le Chat doorbrengen om te genieten van het park, de omgeving en de faciliteiten die het biedt voor kinderen.

Leon heeft HTS Werktuigbouwkunde gedaan en werkt in de olie & gas toeleveringsindustrie, waar ze hoge capaciteit brandbluspompen produceren. Janine werkt als HR Field Manager bij Centric en houdt zich bezig met coachen, begeleiden, motiveren van financiële- en IT professionals die gedetacheerd zijn bij de klant.

Jasper leert op dit moment lezen, schrijven en rekenen in groep 3 op de basisschool en hoopt op korte termijn zijn zwemdiploma te

halen. Wij houden ervan sportief bezig te zijn, te tuinieren, te lezen, te koken en lekker op pad te gaan.

Tot ziens in Village Le Chat!

Janine, Leon en Jasper

WONEN OP LA PALMA, VAKANTIE OP LE CHAT

U zult misschien denken, die mensen heb ik wel eens op het park gezien in de afgelopen jaren. Dat kan wel kloppen, we komen hier al zo'n 25 jaar.

Wij heten Didi en Bram de Wit en hebben een zoon (Pim), schoondochter (Astrid) en kleinzoon (Figo). Didi was jurist en was werkzaam in de makelaardij als beëdigd makelaar/taxateur. Bram is bedrijfseconoom en werkte bij een bank.

Inmiddels is de pensioengerechtigde leeftijd bereikt en genieten wij volop van de vrije tijd en het zelf bepalen wat we doen. Dat we na veel omzwervingen in Frankrijk in Le Chat terecht kwamen was wel toeval maar het beviel ons meteen.

Na een aantal keren gehuurd te hebben leek het ons leuk een huisje te kopen. Het werd uiteindelijk de Narcisse 136, het huisje waar we de laatste jaren meestal een maand voor het hoogseizoen te vinden zijn.

In de eerste jaren waren we hier regelmatig met familie en vrienden maar sedert 2003 maken we er zelf eigenlijk te weinig gebruik van. Oorzaak daarvan is dat we verhuisd zijn naar La Palma, een van de zeven Canarische eilanden.

Onze ouders kwamen daar al in de 70er jaren en vertelden er altijd met veel enthousiasme over. Eerst in 2000 zijn we zelf naar La Palma op vakantie gegaan. Vanaf dag 1 voelden we ons er thuis. La Palma heeft niet het toeristische van Gran Canaria en Tenerife, maar is net groot genoeg om alles te kunnen doen wat wij belangrijk vinden.

Een paar jaar later besloten we om Nederland te verlaten. We zochten een plek in het buitenland om permanent te gaan wonen. Oorspronkelijk was Frankrijk in beeld maar we hebben uiteindelijk vanwege het klimaat (zachte winters, 15-20 graden; aangename zomers, 20-25 graden), het bergachtige karakter en de nabijheid van de zee voor La Isla Bonita (door de bewoners zo genoemd) gekozen.

Dat we ons vakantiehuisje in Frankrijk aanhouden geeft aan dat Le Chat met zijn vele recreatieve mogelijkheden en rust ons dierbaar is en - niet onbelangrijk - de volgende generatie komt hier ook graag.

Hasta Pronto.

Didi en Bram de Wit.

PS. Peter en Josette, dank voor 12 $\frac{1}{2}$ jaar Chattebel.

NIEUWE ATTRACTIE: TRIMBAAN

Sinds deze zomer is Le Chat verrijkt met een trimbaan. Het gebruik maken van deze trimbaan is niet alleen een gezonde bezigheid, maar biedt ook de gelegenheid om op plekken te komen waar men normaal niet vaak komt.

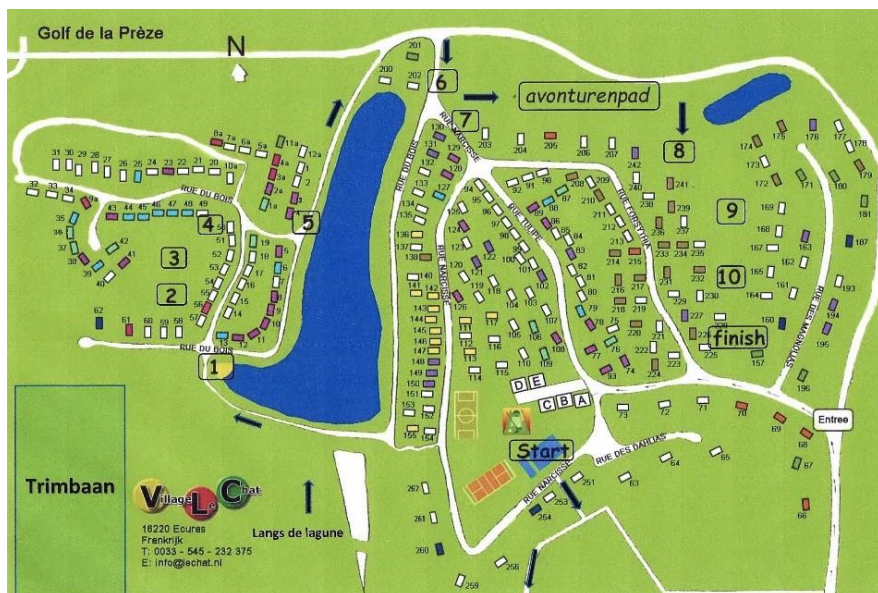
Het startpunt bevindt zich naast de tennisbanen, tafeltennistafels en de nieuwe basketbalbasket.

Het is aan te bevelen om voordat men met de trimbaan begint eerst hier even een aantal opwarm oefeningen te doen.

Het instructiepaneel staat naast Depart. Volg daarna de bordjes met het logo van de kat. Het trimparcours loopt over het gehele park. Zie het plattegrondje, dat je hieronder aantreft.

Vanaf Depart word je langs de buitenrand van het park geleid. Het pad gaat naar beneden, langs het bezinkmeer. Via de 'dijk' kom je bij het strandje waar het eerste trimtoestel staat.

In totaal zijn er 10 toestellen. Aangekomen bij ingang Noord neem je het avonturen-pad, dat uitkomt op het grote veld. Hier doe je de laatste drie oefeningen.

Op onze website www.villagelechat.fr bij informatie/ trimbaan staan foto's van alle onderdelen van deze trimbaan.

Hoewel de toestellen en ondergrond veilig zijn bevonden is deelname op eigen risico. Probeer het ook eens. Er wordt al veel gebruik gemaakt van onze nieuwste aanwinst.

Veel plezier,

Angela Schrauwens

HET VERDWENEN HUIS

Een stukje geschiedenis van Le Chat

Er waren eens een Nederlandse journalist, Leo Zoest en een Franse makelaar, monsieur Viroulaud, tevens burgemeester van Ecuras. De makelaar had de hoeve Chat in de verkoop. Samen bedachten ze het plan om er een Nederlands vakantiepark te stichten.

Nadat een geldschieter en een bouwer, beiden uit Nederland, waren gevonden, werd op 22 juni 1973 goedkeuring gegeven door de gemeente Ecuras. Het bouwrijp maken en aanleggen van de infrastructuur, zoals wegen, riolering water en elektra, kon beginnen.

Een krantenbericht uit die tijd vertelt ons "Tourisme et vacances toute l'année en Montbronnais". Het publicatiebord ter plekke zag er zo uit:

In de herfstvakantie van 1977 werden de ca. 20 aanwezige Nederlandse gezinnen door Marc Lavergne, vicevoorzitter van de VVV, getrakteerd op een glas pineau d'honneur en was vakantiepark Village Le Chat een feit.

Hoewel Chat van oorsprong niets te maken had met een kat, werd de link toch snel gelegd en omgezet in een toepasselijk logo dat nog altijd wordt gebruikt.

De 11 Dahlia's boven, huisnummers 63 t/m 73, kwamen in 1975 als eerste gereed. Vervolgens kwamen beschikbaar: de Tulpen (1977), de Jasmijnen en de Narcissen (1978), de Forsythia's en de 5 Dahlia's beneden (1979).

In het prille begin moesten de Chatter's eventjes elders zwemmen. Het zwembad kwam in 1975 gereed. Tot 1979 was Leo Zoest zowel beheerder van het park als uitbater van het restaurant. Een journalist is en blijft een journalist, dus moest in 1979 een nieuwe beheerder en uitbater worden aangesteld. Een

Nederlands koppel bracht het park tot bloei, in het restaurant stond een echte kok en de gemiddelde verhuur was 14 - 15 weken. De eerste vergadering van de ASL (vereniging van eigenaren) vond plaats in mei 1979 in Utrecht.

Het bestemmingsplan, Règlement du Groupe d'Habitations, dateert van 1977 of eerder. Dit bestemmingsplan beschrijft 62 onverkavelde huisjes in het bos, en 133 kavels met daarop huisjes. De noordelijke oever van het meer (waar nu huisnummers 200 t/m 202 staan) was gereserveerd voor een motel.

Op de vraag Hoe kom je er in hemelsnaam bij om in een gehucht (destijds eind jaren 70 was Ecuras echt een gehucht) een huisje te kopen ?, klinkt stevast het antwoord Wanneer je op Chat bent, met name in het voorjaar, en de zon breekt door, dan zijn alle banden met het kille Nederland verbroken !

Het type Tulp was in die tijd het meest gebouwde huisje. Er stond een modelwoning van dit houtskeletbouw type, zover bekend nummer 95, op het park. Oorspronkelijk ontwikkeld voor de

Arabische markt. In België, bij een vergelijkbaar project, stond ook een Tulp als modelwoning. Dit project, recreatiedomein Waesmeer in Tielrode, is vanwege onenigheid tussen beheerder en eigenaren uiteindelijk geflopt.

In 1985 ging het financieel slecht met de eigenaar van Le Chat, Chat BV, en resulteerde in een faillissement. Er kwam een nieuwe eigenaar, een gefortuneerde Belg, die de huisjes in het bos in de verkoop gooide.

Een agressieve makelaar uit de buurt van Lyon wist, onder de belofte van tientallen weken verhuur, de huisjes te verkopen aan Fransen. Deze Fransen kwamen bedrogen uit en de meesten hebben later hun huisje verkocht. Hierdoor is het gehalte aan Nederlandse eigenaren toegenomen van eind jaren 80 van 60% naar thans 80%. De eigenaar wilde ook af van het Centre Commercial. Het centrum werd in 1990 gekocht door een Nederlands stel, en wordt sinds een aantal jaren ter overname aangeboden.

Het Règlement du Groupe d'Habitations beschrijft 195 bouwnummers, 1 t/m 155 en 203 t/m 242. De bouwnummers zijn gekoppeld aan kavelnummers, maar hoe zit het nu met de huisnummers ? In het bos stonden bouwnummers 1 t/m 62 op één grote kavel, kavelnummer 1717. Hoewel de eerste Dahlia's waren opgeleverd, kregen deze huisjes de huisnummers 1 t/m 62.

Vervolgens heeft men doorgenummerd in het oosten van het park, te beginnen met Dahlia 63, via Avenue du Chat, de Rue des Tulipes naar de Rue des Narcisses.

Echter ter hoogte van de receptie is er een mysterie. De receptie kreeg geen huisnummer. Het huisje ertegenover had nummer 93.

Terwijl Tulp 92 en 94 helemaal aan de andere kant van de Rue des Tulipes liggen. Het waarom is niet duidelijk. De receptie kreeg vele jaren later huisnummer 250.

In de Rue des Forsythias is men begonnen met huisnummer 203, enzovoort tot huisnummer 242. Waarschijnlijk heeft dit een relatie met de kavelnummers uit die tijd, die liepen van 1803 t/m 1842.

Blijft echter de vraag waarom huisnummer 139 in Rue des Narcisses ontbreekt.

Het bestemmingsplan beschrijft bouwnummer 139 op kavelnummer 1781 met een oppervlakte van 405 m². In 1978, de hellingen waren nog niet begroeid, is ten gevolge van hevige regenval het fundament van bouwnummer 139 weggespoeld. Het fundament werd niet herbouwd en de grond werd verdeeld over de nummers 138 en 140. Niemand zal dus ooit in HET VERDWENEN HUIS 139 wonen.

Fred Gerritsma, maison 107

Opmerking van de redactie: Fred Gerritsma, partner van Mariska Donker, komt al sinds 1988 op ons park.

GOED OM TE WETEN

80 KM BUITEN DE BEBOUWDE KOM

Hopelijk heeft u nog geen bon ontvangen voor te hard rijden op wegen buiten de bebouwde kom, want met ingang van 1 juli jl. is de toegestane snelheid verlaagd van 90 naar 80 km per uur.

LAAT JE NIET BEETNEMEN

Gijs laat weten dat er af en toe mensen rondrijden, die hun diensten aanbieden om kleine klusjes te doen en om bijvoorbeeld daken schoon te maken.

Ga hier niet mee in zee, want enkele eigenaren zijn al opgelicht. Uiteraard zou ik liever zien dat het werk via de nieuwe Sarl gedaan wordt, maar als men een andere optie prefereert, informeer dan even bij mij of het betrouwbare vakmensen zijn. Want, een gewaarschuwd mens telt voor twee. 'Laat je dus niet beetnemen'.

VIER PLUSJES VOOR ECURAS (chatain besson)

Er zijn maar liefst vier positieve zaken te melden:

1. Garage Chatain Besson. Een nieuwe eigenaar:

2. Restaurant La Table Ecurassienne (voorheen 'de Bask'), tel. 09 50 65 60 70. De eigenaren zijn de vroegere uitbaters van de Auberge in Varaignes. Alle dagen open, behalve zondag - en maandagavond!

3. Kapsalon. Deze is gevestigd in het pand van het nieuwe restaurant La Table Ecurassienne. Kapster is Jumel Fabiola.
Tel. 0553 563019 of 06 10077767.
Geopend op donderdag.

4. Verbouwing Salle des Fêtes.

Biedt meer mogelijkheden, zowel in de oude als nieuwe feestzaal. Mogelijk 1 x per maand filmavond in de toekomst. Beter verhuurbaar. Aanpassing bargedeelte en toiletten volgens laatste normen. Verbetering van het gehele verwamingsysteem. Naastgelegen gebouwen (waaronder postkantoor) profiteren ook van dit systeem. Ook is het parkeerterrein overal op gelijke hoogte gebracht.

NIEUW WIELERBOEK REIN LAMBREGTS.

'De Gouden Jaren Vijftig van de West-Brabantse wielersport'.

Het boek is bij Rein (huis 77) verkrijgbaar voor € 15,00 exclusief verzendkosten (normale prijs € 19,99).

Bestellen via email: rein.lambregts@gmail.com

FOTO-ZOEK-AUTORALLY STAAT OP DE AGENDA

Zaterdag 29 september. De zon schijnt, er waait een licht briesje. Op het pleintje naast de l'Orangerie arriveren de 22 equipes voor de tweede Foto-zoek-autorally, die georganiseerd wordt voor de bewoners van Village Le Chat. Niet allemaal tegelijk starten, neen, de deelnemers worden gevraagd om op de aan hen opgegeven starttijd acte de présence te geven.

Vanaf 14.00 uur staat Rein Lambregts met zijn megafoon de auto's op te wachten. Net als bij een tijdrift van de Tour de France telt Rein de laatste spannende seconden af van 5 naar 0 in twee talen: cinq, quatre, three, two, one.... Go.... Vocaal dus dik in orde.

Mochten de ingezetenen Rein's vertrektijd niet hebben gehoord (want er zijn immers meerdere deelnemers met gehoorproblemen), dan kun je altijd nog de aftellende vingers van

Rein's vrije hand in de gaten houden. Jan Verhagen, die vlak naast de startlijn zit, houdt nauwgezet in de smiezen of de vertrekkende equipe deze lijn niet stiekem overschrijdt. Zonde om al bij het beginpunt strafpunten op te lopen.

En zo ben je dus nog voordat je één meter hebt afgelegd ervan verzekerd dat het ook dit jaar weer echt menens is. Niks uitgelekte informatie over het af te leggen parcours, niks inside information over de te zoeken objecten, neen, mesdames et messieurs, u bent hier nu niet om mee te doen aan een of ander onbenullig zoektochtje in de nabije omgeving, maar er wordt van u verwacht serieuze pogingen te doen om die felbegeerde wisselbeker te winnen, die de familie Foley vorig jaar op zo'n indrukwekkende wijze in de wacht wist te slepen.

En tja, ook ondergetekende arriveert om 14.18 uur met bezwete handen en klotsende oksels aan de meet. Samen met de nummer twee van vorig jaar, niet toevallig zijn echtgenote, dus succes verzekerd, zou je denken.

Ik bespaar u de details over de rally die wij als Team Kerklingh hebben afgelegd. U weet, vòòr het TomTom-tijdperk was kaartlezen voor echtelieden een ware beproeving. Niet zelden stapten de partners na afloop van de heenreis naar het onbekende vakantieadres woedend uit. 'Hebben jullie het goed kunnen vinden' was altijd de eerste vraag van de opgewekte mevrouw bij de balie van de receptie. 'Ja hoor' was dan dikwijls het meest gehoorde antwoord, maar u en ik weten beter.

Enfin, vandaag gaat het echt goed. De routebeschrijving is als een Zwitsers horloge. Wij spreken af, de een leest de route, de ander kijkt uit naar de te zoeken objecten. En het werkt. Nou ja, dat

denken we. Want onze voorgangers rijden ons al na twee kilometer tegemoet en vertellen ons dat we eerder hadden moeten afslaan. En helaas, de eerste foto is ons ook ontgaan.

Hoe het ook zij, we zijn na 46 kilometer en 13 gevonden foto's om vijf uur bij het eindpunt aanbeland: het terras van de Golf de la Prèze. Ook al hebben we veel foto's niet herkend, de route is, net als vorig jaar, een juweeltje. Dorpjes en gehuchtjes als Villeboeuf, Vitrac, Garladou en Cherves, nog nooit van gehoord of gezien. Met andere woorden, deze puzzeltocht is niet alleen een puzzel, maar ook een tocht, een sightseeing. We eindigen op de elfde plaats, als middenmoter, voorwaar niet slecht.

U had al begrepen dat Rein en Jan dit evenement georganiseerd hebben. En net als bij het vertrekpunt maken deze Peppi en Kokki er ook bij de prijsuitreiking weer een showtje van. Zonder daar echt veel moeite voor te hoeven doen. Rein, met zijn

onafscheidelijke megafoon in de hand, doet ons geloven dat alle equipes een topprestatie hebben geleverd, zelfs als je de poedelprijs wint. Jan ontfermt zich over het uitdelen van de prijzen en de giga-wisselbeker, die dit jaar gewonnen is door het Team Van Min, bestaande uit Rob en Hilda, samen met Agnes Siewe. Marijke Lambregts en Elma Verhagen worden tweede en Fred en Joke Toubert gaan met de derde prijs naar huis.

De conclusie is gerechtvaardigd dat dit evenement een succes is. Iedereen denkt daar hetzelfde over. Aandacht, precisie, humor, het zijn zo maar drie woorden die bij mij blijven hangen. Of de Foto-zoek-autorally ook in 2019 zal worden gehouden is dan ook de grootste wens van alle deelnemers. Jan houdt nog even een slag om de arm ('nou dat moeten we nog wel even zien, want het is veel werk'), maar als hij deze woorden met de zijn bekende grijns

uitspreekt is zijn gehoor ervan overtuigd dat het antwoord gewoon ja is.

Jan vraagt aandacht voor winnaar Rob van Min, die een bedankwoordje spreekt.

Ik sluit me graag aan bij de woorden van Rob. Dus dank je wel Rein en Jan, tot volgend jaar in de l'Orangerie, waar hopelijk de prijsuitreiking en het aansluitende diner kan plaats vinden.

Peter Kerklingh

De foto's bij dit artikel zijn van Peter Hoogland.

De juiste oplossing van de rally is:

	oorspronkelijk	puzzelvolgorde
ketting	1	15
plantje Planchas	2	8
Hekje bij garage	3	4
Hond	4	11
Huis Arbore	5	7

graf Billard	6	20
Zendmast	7	2
hek1	8	13
schuur met vergezicht	9	1
Restaurant Bellone	10	17
Hek 2	11	6
bushokje	12	3
bomen	13	14
banden	14	9
achterkant verkeersbord	15	18

Plantenbakken Cherves	16	19
weggetje	17	10
Klok	18	5
Huis linois	19	12
schuurtje	20	16

HET EINDE VAN EEN TIJDPERK

Josette en Peter Kerklingh stoppen als redacteuren van de Chattebel

Een tijdje terug kondigden Josette en Peter aan dat zij wilden stoppen met de redactie en productie van de Chattebel. Na 12 $\frac{1}{2}$ jaar was het wel mooi geweest. En mooi was het, wat zij ons in de loop der jaren hebben voorgeschoteld. Hun rol en bijdrage aan de Chattebel was al die tijd belangrijk en bepalend. Ik zou dat als volgt willen schetsen:

- Zij namen de verantwoordelijkheid voor het verzamelen van kopij. Iedere keer moesten er voldoende interessante artikelen worden geschreven c.q. schrijvers worden uitgenodigd.
- Zij zorgden ervoor dat taalkundig alles de toets der kritiek kon doorstaan.
- De Chattebel voldeed altijd aan een behoefte doordat ons "huisblad" artikelen bevatte met achtergrondinformatie, alsook artikelen met nieuwtjes over het park en haar bewoners. Tot de laatste categorie behoorden o.a. de voorstelrondjes van nieuwe eigenaren, verslagen van evenementen zoals golftoernooien, fietstochten, autorally's, wandeltochten, jeu des boules en tenniswedstrijden.
- Tot slot, zij namen ook steeds de verantwoordelijkheid voor het versturen van de Chattebel zodat die twee keer per jaar keurig bij ons allen op de deurmat belandde.

Kortom, zij hebben al die jaren een belangrijke, doorslaggevende rol gespeeld bij de totstandkoming van de Chattebel. Die ruimte

en vrijheid hebben zij ook altijd gekregen van de verschillende besturen van de ASL/VVE. De besturen gaven wel financiële ondersteuning, maar hadden geen redactionele invloed.

Aan de rol van Josette en Peter komt nu dus een einde. Ons past grote dank voor alle tijd, inspanning en creativiteit die beiden de afgelopen jaren hebben besteed aan de productie van de Chattebel. CHAPEAU!

We zullen als bestuur uiteraard op een geschikt moment ook persoonlijk aandacht besteden aan hun afscheid als redactioneel team. Er wordt immers een boeiend tijdperk afgesloten. Het bestuur beraadt zich thans op de vraag hoe we verder willen gaan. Gaan we verder op papier of stappen we over op digitaal? Kan iets vergelijkbaars als de Chattebel onderdeel worden van onze website? Kunnen we voor sommige onderdelen wellicht samenwerken met derden, zoals Drop of Stroopwafels, een blad gericht op Nederlandse eigenaren van woningen in Frankrijk, of met de Charente Libre, als het gaat om belangrijke veranderingen in wet- en regelgeving?

We streven ernaar om voor de volgende Algemene Ledenvergadering te komen met antwoorden en eventuele voorstellen aan de ALV.

Bert de Graaf, voorzitter ASL/VVE

ONZE 12 $\frac{1}{2}$ JAAR CHATTEBEL

Wanneer de eerste Chattebel het levenslicht heeft gezien is ons niet bekend. Maar het moet enkele jaren voor de eeuwwisseling zijn geweest. Als wij in 2005 op het park komen worden mededelingen aan de V.VE.-leden gedaan via een of twee A4-tjes en deze kattenbelletjes verschijnen onder de naam Chattebel.

Wij doen een voorstel aan het bestuur van de VVE om vier keer per jaar een clubblad uit te geven, met mededelingen van bestuur, Sarl en informatie van het park en de directe omgeving. Wij hebben redactionele ervaring en vinden dat de parkmededelingen een stuk leuker kunnen. Ons idee wordt met interesse ontvangen.

We proberen de ogen en de oren van het park te zijn. We verblijven immers bijna zes maanden per jaar op Le Chat. Het bestuur van de VVE verzoekt ons om niet vier, maar twee keer per jaar een Chattebel uit te brengen, want de portokosten worden te hoog.

Twee keer per jaar brengen we een flinke Chattebel uit, ook nog eens vertaald in het Frans en Engels. De taakverdeling is simpel: Josette doet voornamelijk de fotografie en lay-out en Peter houdt zich bezig met teksten en opmaak. We controleren elkaars werk tot op het pietluttige af. We kunnen rustig tien minuten debatteren of er nou wel of geen komma in een zin moet staan. Of dat die foto of tekening niet beter op een andere plek gezet moet worden.

Vanwege de gemiddelde leeftijd van de eigenaren (60 plus) vinden wij een gedrukt boekje verreweg de beste vorm van

informatieverstrekking. Niet iedereen is immers even handig op de computer. De Chattebel krijgt een plaatsje op de salontafel en wordt nog eens nagelezen, zo wordt ons verteld.

Na een paar jaar wordt besloten dat de bestuurlijke mededelingen verhuizen naar het internet in de vorm van Nieuwsflitsen, die per e-mail naar de leden worden gestuurd. Wij bieden aan om deze Nieuwsflitsen te redigeren teneinde eenheid/taalgebruik te bewerkstelligen. De Chattebel gaat verder als clubblad met uitsluitend 'fun'-info. Vanaf 2013 opereren wij dan ook als onafhankelijk blad, gefinancierd door de V.V.E.

Het blad krijgt vaste rubrieken zoals de ALV-week, Goed om te weten, Voorstellen nieuwe eigenaren, Berichten van de parkbeheerder, een Column en de ChaNtebel. De vertaalkosten rijzen de pan uit omdat de Chattebel steeds dikker wordt. Het bestuur besluit om alleen nog een Chattebel in het Nederlands uit te brengen.

Vanaf 2016 ontvangen de Fransen en Engelsen een verkorte uitgave van de Chattebel, die Petite Chattebelle gaat heten.

In de tussentijd verzorgen wij tevens berichten over het park, die Parkjournaals worden genoemd. Met de komst van de Stichting Park Belangen verschijnt er een nieuwe bron: Bulletin. Alle informatie is na te lezen op de website van de ASL. Wij redigeren slechts, en zijn dus niet verantwoordelijk voor de inhoud.

Voor alle vormen van berichtgeving verwijzen wij in ons blad naar de ASL-website (www.villagelechat.fr), die dit jaar vernieuwd is. Wilt u oude Chattebellen teruglezen, dan kan dat in kleur. Via Informatie en Chattebel komt u bij het archief.

In de loop van vorig jaar merken we bij onszelf dat de sleet er een beetje op komt.

In een persoonlijk gesprek in mei van dit jaar heeft Peter aan Bert de Graaf laten weten te willen stoppen. Wij maken de 12 $\frac{1}{2}$ jaar vol, wat betekent dat de laatste Chattebel in november 2018 uitkomt. Deze dus.

Tevens wordt aangegeven ook met andere activiteiten te willen ophouden. Als de animo niet meer optimaal is, is het beter er een punt achter te zetten. Dat doen we dus nu. De beslissing is onherroepelijk. Daarom zeggen we:

Graag bedanken we de diverse besturen die vertrouwen in ons hadden om een clubblad uit te brengen. Ook dank aan alle mensen

die ons van kopij hebben voorzien. We hebben hierdoor veel eigenaren op het park leren kennen.

Tenslotte vonden we het altijd weer fijn om 'wat een leuke Chattebel'- berichten te mogen ontvangen.

Dit is geen afscheid van ons park. Wij willen graag meer in de luwte verder recreëren. Wij blijven geïnteresseerd in alles wat er zich op ons mooie park afspeelt.

We hebben altijd geprobeerd om zo min mogelijk foto's te gebruiken waar wij zelf op staan; voor deze keer maken we een uitzondering (foto gemaakt door Peter Hoogland tijdens de autorally)

Josette en Peter Kerklingh

EVEN VOORSTELLEN

Ik ben Marije Postel, de nieuwe webmaster van ASL Village le Chat. Een erg leuke taak waar ik met veel plezier aan werk!

Van clubkrantjes naar webmaster

Als kind was ik altijd al bezig met het maken van clubkrantjes op de computer: verhalen schrijven en leuke plaatjes erbij zoeken. Dus voor mij was het logisch om hier mijn werk van te maken. De afgelopen 10 jaar heb ik voor energiebedrijf Nuon en later voor zorgverzekeraar VGZ meerdere websites gemaakt, onderhouden en verbeterd. Maar toen was het tijd voor een nieuwe uitdaging...

Wonen en werken in Frankrijk

Sinds een jaar woon ik samen met mijn vriend Sjoerd in het gehucht Magnanon, vlakbij Le Chat. In januari is onze dochter Mae in Soyaux geboren. Ik werk als ZZP-er vanuit huis. We genieten van de tijd die we samen als gezin hebben en de rust van het Franse platteland.

Website in een nieuw jasje

De afgelopen maanden ben ik druk geweest met het maken van de nieuwe website. Met alle informatie zoals u die op de oude website ook gewend was, maar dan in een nieuw jasje. Zo kunt u alle informatie op de website eenvoudig op uw telefoon of tablet lezen en vindt u het laatste nieuws in één overzicht. De komende tijd wordt de website verder aangevuld met foto's van herinneringen aan vroeger en activiteiten van nu. Neem gerust een kijkje: www.villagelechat.fr.

Mist u informatie, of vindt u iets niet duidelijk?

U kunt mij altijd mailen via webmaster@villagelechat.fr.

Marije Postel

HOLLANDSE OLIEBOLLEN OP EEN FRANSE GOLFBAAN

Het is begin december en het lijstje met boodschappen dat klaar ligt voor het vertrek naar 'Chat' wordt afgevinkt.

Zoals bijna ieder jaar brengen mijn dochter, schoonzoon en ik de feestdagen door op ons park. Lekker rustig en weg van alle drukte en herrie in ons eigen land. De oliebolmix staat ook op het boodschappenlijstje, want die horen er natuurlijk wel bij met oud en nieuw.

Op oudejaarsdag gaan we aan de slag. De rozijntjes worden de avond van tevoren in de Pineau gezet, want dat geeft dat lekkere Franse smaakje. De volgende dag wordt het beslag gemaakt.

Schoonzoon Pieter vertrekt naar de golfbaan, die ik vanuit mijn huis kan zien. Hij gaat een balletje slaan en ik ga oliebolLEN bakken.

Hij loopt met drie Engelsen en wanneer ze bij afslag van hole 14 zijn belt Pieter om te zeggen dat ze zo langs komen. Vanaf het terras waar ik de oliebolletjes sta te bakken zie ik ze aankomen. Snel worden vier papieren zakjes met warme oliebolletjes klaargemaakt. Vlug de poedersuiker erop en dan ren ik naar het hek bij Ingang Noord om de oliebolletjes te overhandigen.

De Engelsen hebben nog nooit een oliebol gegeten en kijken een beetje vreemd als ze van onze lekkernij een hap nemen. Ze vinden het heerlijk, zeker met het koude weer. Volgens hen heten oliebolletjes in het Engels 'Dutch donuts'.

's Avonds sluiten we het jaar af met de overgebleven oliebolletjes en drinken daar een glaasje champagne bij. En het geeft ons een voldaan gevoel dat we drie Engelsen hebben laten kennismaken met een oer-Hollandse traditie op een Franse golfbaan.

Anke Roskam

BROODBAKMACHINE

Dit jaar staat bij de Intermarché in Montbron een 'broodbakmachine'. Geld inwerpen, even geduld en er komt een warm, knapperig stokbrood uit rollen.

Misschien een idee om op Le Chat ook zo'n machine te plaatsen??????

Josette Kerklingh

CHANTEBEL - CHARLES AZNAVOUR

In de rubriek Chantebel worden Franse zangers of zangeressen opgenomen, die internationale bekendheid genieten.

Charles Aznavour behoeft geen nadere introductie. De Armeens-Franse zanger, die in september op 94 jarige leeftijd overleed, zong ooit het lied *C'est fini*. Het is voorbij. Voor Aznavour ging het over een liefde die voorbij was, voor ons als redactie een afscheid van een periodiek die ons lief was.

C'EST FINI

Je ne peux détacher
Mes yeux de ton visage
Et ne peux m'empêcher
De penser à demain
Qui s'annonce déjà
Comme un mauvais orage
Qui lavera nos rires
A l'eau de mon chagrin

J'ai le cœur déchiré
Et j'ai mal de comprendre
Que les mots que tu dis
Veulent tous dire adieu
Je regarde sans voir
J'écoute sans entendre
Le chagrin me surprend
Debout silencieux

Je rêve de passé
Quand le présent t'emporte
Qu'il ne me reste plus
Qu'à te serrer la main
Je voudrais la garder
Mais nos amours sont mortes
A deux pas de mon cœur
Tu es déjà si loin

C'est fini fini fini fini fini

Se peut-il qu'un bonheur
Qui tenait tant de place
Et donnait tant de joie
Disparaisse à jamais
Effaçant de ta vie
Même jusqu'à la trace
Du moindre souvenir
Que l'amour nous a fait

Je ne sais comment faire
Et je ne sais que dire
Je veux paraître fort
Une dernière fois
Les larmes au coin des yeux
Je me force à sourire
D'un sourire forcé
Qui ne te trompe pas

Trop lâche pour mourir
Bien qu'effrayé de vivre
Je compte sur l'oubli
Pour trouver le repos
Il faudra m'habituer
Dans les années à suivre
A des jours sans ta voix
A des nuits sans ta peau

C'est fini fini fini fini fini

www.villagelechat.fr